

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.154 van 16 juli 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 5 mei 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 15 april 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. BERGMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Op 7 april 2003 werd aan verzoeker, in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

1.2. Op 15 april 2008 werd aan verzoeker opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“(...)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Regelmatig verblijf verstreken sedert 12.04.2003.

(...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoeker om verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Ontvankelijkheid van het beroep.

Verweerder werpt op dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Verweerder verduidelijkt dat een eventuele schorsing of nietigverklaring van de bestreden beslissing niet tot gevolg zal hebben dat verzoeker niet meer illegaal in het Rijk zal verblijven.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De Raad stelt vast dat aan verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend op 7 april 2003. Aangezien deze beslissing niet werd aangevochten heeft zij een definitief karakter gekregen. Ter terechtzitting betwist verzoeker deze vaststelling niet.

Er dient derhalve vastgesteld te worden dat verzoeker geen belang heeft bij de schorsing en de nietigverklaring van het hem op 15 april 2008 ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten. Een eventuele schorsing of vernietiging van deze beslissing kan verzoeker immers geen enkel voordeel opleveren, daar het hem eerder betekende bevel om het grondgebied te verlaten uitvoerbaar blijft.

De opgeworpen exceptie is, in de aangegeven mate, gegrond.

Het verzoek tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend en acht door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. I. CORNELIS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.